

Conflicthantering anno 1483

Verhaal van de Maand juli 2004

De vroede vaderen van de kleine havenstad L. komen zeer verontrust bijeen.

Gisteren nog was het een feest om L. te besturen. Overal in westerse wereld werden expedities uitgerust. Om nieuwe landen, handel, volken en rijkdom te ontdekken. Een nieuwe route naar Indië werd voorbereid. Om de oost, naar men zegt. Er werd zelfs gefluisterd over een zoektocht naar het geheimzinnige Groenland, dat steeds schijnt te verdwijnen in de mist. Zelfs hun half vergeten havenstad L. werd aangedaan om schepen en mensen te ronselen. De vroede vaderen roken een kans. Terecht! L. groeide in een paar jaar tijd als kool.

Maar nu? Hoe houd je de opbruisende levenslust enigszins in de hand? Geld voor zoiets als een politiekorps is er niet. Het inwonertal mag dan sterk groeien, de belastinginkomsten lopen daar nog ver bij achter.

De stad verdeelt zichzelf per bevolkingsgroep (gilde, geloof, nationaliteit) in wijken. En elke bevolkingsgroep zorgt -voor zover mogelijk- voor de eigen veiligheid. 's Nachts kun je beter binnen blijven of, als het echt moet, slechts goed bewa- pend en in groepjes op pad gaan.

De vroede vaders maken zich grote zorgen. Er dreigen groot-schalige gevechten tussen twee wijken. Als ze niet oppassen hebben

ze straks een complete stadsoorlog. Maar wat doe je zonder adequate ordehandhavers? Elke nieuw idee wordt kritisch besproken en vervolgens onverbiddelijk afgekeurd. En dan komt één van de aanwezigen, een Meester uit het Slachtersgilde, op een lumineus idee. De

andere vroede vaderen kijken hem verbijsterd aan. Kom nou! Zo gek krijg je dat volk niet. En toch... als ze erover nadenken. Zo'n gek idee is het toch ook weer niet. Áls natuurlijk beide wijken willen meewerken.

En of de wijken willen! Op 30 juni 1483 verzamelen de strijdende partijen zich op

een grote open plek halverwege de beide wijken. Tussen hen in ligt een grote opgeblazen varkensblaas. Als nu de ene wijk er in slaagt de varkensblaas de andere wijk in te schoppen, heeft deze gewonnen. Spelregels zijn er nauwelijks. Iedereen mag meedoen. Bijna alles is toegestaan. Als je maar stopt als de blaas de wijkgrens overschrijft. Zo'n anderhalf uur later is de strijd gestreden. Het is er allerm minst zachtzinnig aan toegegaan. De varkensblaas heeft het maar net overleefd.

De vroede vaderen kunnen echter weer rustig gaan slapen. Een complete stadsoorlog is bedwongen. Beide wijken likken hun wonden. De winnaar juicht. De verliezer rouwt. De agressie is echter voorlopig uitge-raasd.

Wie kent nu anno 2004 nog de kleine havenstad L.? Zelfs de naam is inmiddels vergeten. Maar niet de revolutionaire conflicthanteringsmethode van de vroede vaderen.

- vrij naar een oud gebruik
- opnieuw verteld door
Marcel van der Pol
tekening: internet